

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXV. Quod post Symeonem tertius Hierosolymorum Ecclesiae praefuit
Justus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

dum Christo ut Deo, & ad confederandam disciplinam: homicidium, adulterium, fraudem, perfidiam & cetera scelera prohibentes. Tunc Trajanus rescriptit, hoc genus inquirendos quidem non esse, oblatos vero puniri oportere. Et hæc quidem ita se habebant.

Α Θεὸς δὲ κίλιω ὑμνεῖν. καὶ πρὸς τὸ τὴν Ἐπιστήμην αὐτῶν διαφυλάσσειν, καλύεας φονεῦεν. μαχεύειν. πλεονεκεῖν. ἀποσερεῖν καὶ τὰ τέτοις ἔμοια. πρὸς ταῦτα ἀνέγραψε Τραιανὸς, τῶν χριστιανῶν φόβον μὴ ἐκζητεῖσθαι μηδὲ, ἐμπεσον ἢ κολάζεσθαι. καὶ ταῦτα μὲν ἐν Ἰστορίαις ἴν.

CAPUT XXXIV.

Quod Ecclesiam Romanam quartum texerit Eusebius.

Huc refer Niceph. c. 25. l. 3.

EX Romanis autem Pontificibus Clemens anno supradicti Imperatoris tertio abiit e vita, evaresto Sacerdotium relinquens, cum novem totos annos prædicationem verbi divini procurasset.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ΄.

Ὅπως τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας τέταρτος Εὐαρέτος ἠγείται.

Τὸν δὲ Ἐπιπέδου Ἐπισκοπῶν ἔπειτα τῆς Ἐπικρατοῦ βασιλείας ἀρχῆς Κλήμης Εὐαρέτος παραδὲς τὴν λειτουργίαν ἀναλύει τὸν βίον, ἵα πάντα πρὸς τὰς ἐπιπέδου τῆς Ἐπίσης λόγος διδασκαλίας.

CAPUT XXXV.

Quod tertius Hierosolymorum Ecclesia profuit iustus.

Vide Niceph. l. 3. c. 2.

SYmeone quoque ad hunc quem diximus modum vita defuncto, Hierosolymitani episcopatus sedem Iustus quidam Judæus capessit. Quippe ea tempestate innumerabiles ex circumfione ad Christi fidem transferant.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ΄.

Ὅπως τῆς Ἱεροσολύμων Ἰῦς ἠγείται.

Ἀλλὰ καὶ Ἐπιπέδου τὸν δηλωθέντα Ἀτελειωθέντος τρέπον, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐπισκοπῆς τὸν θρόνον Γεωργίου πρὸς ὄνομα Ἰῦς ἠγείται, ὅσον ἐν ἀερολογίᾳ εἰς τὸν χριστιανικαῦτα πεπυθυκότων εἰς καὶ αὐτὸς ὦν, δαδέχεται.

CAPUT XXXVI.

De Ignatio eius epistolis.

Huc refer Niceph. c. 29. l. 3.

ISdem temporibus florebat in Asia Polycarpus apostolorum Discipulus, qui a familiaribus ac ministris Domini, Smyrnenfis ecclesie episcopatum acceperat. Papias quoque Hierapolitanus episcopus eadem ætate celebris fuit, vir in primis disertus & eruditus, ac Scripturarum peritus. Ignatius prætereà multorum sermonibus nostra etiam ætate celebratus, secundus post Petrum antiochensem ecclesiam sortitus est. Hic ob fidem Christi e Syria ad urbem Romam perductus, bestiis obiectus esse dicitur. et cum per Asiam sub accuratissima satellitum custodia ductaretur, singularum nihilominus civitatum quas ingrederetur, ecclesias sermonibus & cohortationibus suis confirmans, monebat in primis ut sibi à pravis Hæreticorum opinionibus caverent, quæ tunc primum in lucem emergere cum cœpissent, copiosius pululabant. Hortatusque est ut apostolorum traditionibus tenaciter inhaerent: quas quidem ad certiolem posteritatis

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ΄.

Περί Ἰγνατίου τῆς ἐπιστολῶν αὐτοῦ.

Διέπερε γεμὴν καὶ τῆς Ἐπίσης Ἀσίας τῶν Ἀποστόλων ὁμιλίης Πολυκαρπῶ, τῆς καὶ Σμύρναν ἐκκλησίας πρὸς τῶν ἀποστόλων καὶ ὑπηρετῶν Ἐκκλησίας, τὴν Ἐπισκοπὴν ἐκχευεῖσθαι. καὶ ὃν ἐγνωρίσθη Παπίας τῆς ἐν Ἱεραπόλει παρρησίας καὶ αὐτὸς Ἐπίσκοπος, ἀνῆκε τὰ πάντα ὅτι μάρισα λογιώτατα καὶ τῆς γραφῆς εἰδήμων. ὅτε παρὰ πλείους εἰσέπνυε διαβόητος Ἰγνατίου, τὸ καὶ Ἀντιόχειαν Πέτρος διαδοχῆς, δεύτερος τὴν Ἐπισκοπὴν κεκληρωμένους. Ἰγνατίου δὲ ἔχει τετονὸν ἀπὸ Συρίας Ἐπί τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἀναπεμφθέντα, θηρίων γὰρ δαιβορῶν τὸ εἰς Χριστὸν μαρτυρίας ἐνεκεν. καὶ δὴ τὴν δι' Ἀσίας ἀνακομιδὴν μετ' Ἐπιπέδου σάτης φρεσῶν φυλακῆς ποιέμενους, τὰς καὶ πόλιν αἰς ἐπεδήμει παρρησίας, ταῖς διαδόχων ὁμιλίαις τε καὶ πρὸς τὰς ἐπιπέδου, ἐπὶ πρώτοις μάρισα πρὸς φυλάξασθαι τὰς αἰρέσεις ἀρτὶ τότε πρῶτον ἀναφύσας καὶ ἐπι-